

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 3. december 2014 i sag nr. BS 7-172/2014:

Fiskeriforeningen Mågeøen
v/formand Bo Petersen
Strandhaven 51
4400 Kalundborg
mod
Natur- og Miljøklagenævnet
Rentemestervej 8
2400 København NV

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag handler om, at Natur- og Miljøklagenævnet har stadfæstet Naturstyrelsens afslag på dispensation til bibeholdelse af to skure, der er beliggende indenfor strandbeskyttelseslinjen, og denne afgørelse påstås ugyldig.

Under sagen, der er anlagt den 17. februar 2014, har sagsøgeren, Fiskeriforeningen Mågeøen, nedlagt påstand om, at sagsøgte, Natur- og Miljøklagenævnet skal anerkende, at sagsøgtes afgørelse af 14. august 2013, som meddelt ved e-mail af 15. august 2013 er ugyldig.

Sagsøgtes påstand er frifindelse.

Oplysningerne i sagen

I Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse af 14. august 2013 hedder det bl.a.:
"...

Klagen til Natur- og Miljøklagenævnet

Afgørelsen er påklaget til Naturklagenævnet af Fritidsfiskerforeningen "Mågeøen" som bruger anlægget. Klagerne anfører navnlig, at afgørelsen gør området ubrugeligt for foreningen. Foreningen har fremsat forskellige forslag til alternative fjernelser af dele af anlægget således at dette stadig har en brugsværdi for fiskerne.

Sagens oplysninger

På halvøen "Gisseløre" i Kalundborg Fjord ligger en mindre lystbådehavn på halvøens østside. På en mindre odde øst for havnen holder en mindre samling fritidsfiskere til i de omhandlede anlæg. Området ejes af Kalundborg Kommune og der er en aftale mellem kommunen og fritidsfiskerne om områdets benyttelse, og i aftalen er anført at foreningen har brugsretten til arealet og ejer to garnskure, samt at foreningen skal sikre sig nødvendige brugertilladelser ved anvendelsen af arealet og skure.

"Gisseløre" er reguleret ved lokalplan 32B fra 11. december 1984. Umiddelbart vest for den nuværende placering af skurene er udlagt et område til havnerelaterede aktiviteter hvor sejl- og roklubben ligger. Området hvor fritidsfiskerforeningens anlæg ligger er ud-

lagt til offentligt formål/naturområde.

Området blev fredet ved fredningsafgørelse fra 2003. I denne forbindelse blev der givet tilladelse til at bibeholde to ældre skure på henholdsvis 2x3 m og 1,5x1,5 m, der lå hvor nærværende sags anlæg ligger.

Efter fredningssagens afslutning i 2003 er der sket en udvidelse af disse anlæg uden der forelå dispensation fra såvel fredningen som strandbeskyttelseslinjen, således der i dag findes ulovlige anlæg bestående af skur på ca. 14 m², et skur på ca. 13 m², et åbent skur uden tag på Ca. 2,5 m², 12 faste kasser samt en vask, stejleplads med 3 rækker stolper/overligger med længde på 9 m, 6 m og 23 m samt diverse oplæg af garnbalder, flagbøjer, ankerstativ, kasser garn samt andet fiskeudstyr.

Fredningsnævnet har den 26. september 2012 meddelt en 10-årig dispensation til at bibeholde de to store skure. Fredningsnævnet har herudover forudsat, at øvrige anlæg i området fjernes samt, at der igangsættes et arbejde med fjernelse af hybenrose samt at plantning af ny bevoksning skal ske i samarbejde med Kalundborg Kommune. Afgørelsen er ikke påklaget til Natur- og Miljøklagenævnet.

I Naturstyrelsens afgørelse om strandbeskyttelseslinjen som er truffet forinden fredningsnævnets dispensation har styrelsen lagt vægt på, at man ved udvidelsen af anlægget, ud over det i fredningen accepterede, har givet området karakter af privat område. Endvidere finder styrelsen ikke, at der har været særlige forhold som kan begrunde en dispensation idet anlægget synes at være i modstrid med de interesser, der skal varetages ved strandbeskyttelseslinjen.

Naturstyrelsen har endvidere bemærket ved fremsendelse at sagen, at midlertidigt oplag af baljer, net og andet fiskeudstyr i forbindelse med aktivitet på stejlepladsen efter styrelsens vurdering ikke kræver dispensation fra strandbeskyttelseslinjen i modsætning til permanent oplag, der er dispensationskrævende.

Natur- og Miljøklagenævnets bemærkninger og afgørelse

Efter naturbeskyttelseslovens § 15 gælder der et generelt forbud mod ændringer i tilstanden af strandbredder eller af andre arealer, der ligger mellem strandbredden og strandbeskyttelseslinjen. Der må ikke etableres bebyggelse, foretages beplantning, terrænændringer mv.

For eksisterende haver gælder alene undtagelsen i § 15, stk. 4, nr. 2, efter hvilken beplantning ikke er omfattet af forbuddet i § 15, stk. 1.

Naturbeskyttelseslovens bestemmelse om strandbeskyttelseslinjen er en restriktivt administreret forbudsbestemmelse, hvis hovedformål er at sikre en generel friholdelse af kystområderne imod indgreb, der ændrer den nuværende tilstand og anvendelse.

Forbuddet mod bebyggelse, terrænændring, beplantning mv., kan kun fraviges ved dispensation i særlige tilfælde, jf. lovens § 65, stk. 3.

At hensyn til de nationale interesser, der er knyttet til kystområderne, dispenseres der kun, når der foreligger en særlig begrundelse herfor, og når dispensationen vil være uden konsekvenser for den fremtidige administration af strandbeskyttelseslinjen. Bestemmelser administreres i praksis meget restriktivt.

Natur- og Miljøklagenævnet lægger til grund, at de to skure der eksisterede på fredningstidspunktet, må anses for at være lovlige i relation til strandbeskyttelseslinjen.

For så vidt angår den at Fredningsnævnet for Vestlige Sjælland meddelte dispensation af 26. september 2012 bemærkes, at denne afgørelse ikke har været prøvet af Natur- og Miljøklagenævnet. Endvidere foregriber et fredningsnævns behandling af en dispensationssag - som tillige kræver dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 15 - ikke myndighedens efterfølgende behandling af strandbeskyttelsessagen, idet der i afgørelsen om strandbeskyttelseslinjen kan indgå forhold, som ikke skal afvejes i relation til fredningsdispensationen.

Natur- og Miljøklagenævnet finder ikke, at fredningsnævnets dispensation bør have indflydelse på den afvejning der skal foretages i forhold til det ansøgte i relation til om der skal meddeles dispensation fra strandbeskyttelseslinjen.

Ved vurdering af, hvorvidt der kan ske lovliggørelse af allerede opførte anlæg skal myndigheden vurdere hvorvidt der ville være blevet meddelt dispensation hertil, såfremt der var ansøgt om dispensation hertil forinden anlæggene blev opførte.

Det er Natur- og Miljøklagenævnets vurdering, at der ikke ville være blevet meddelt dispensation til de nu opførte anlæg. Nævnet finder endvidere ikke, at der er særlige forhold som kan begrunde en dispensation til at bibeholde de nu eksisterende anlæg.

At afgørelsen vil gøre området ubrugeligt for fritidsfiskerforeningen - som anført i foreningens klage kan ikke føre til andet resultat, idet det må erindres at etableringen er sket uden dispensation. Det er nævnets vurdering, at brugen må afpasses efter de "lovlige" anlæg der fandtes på stedet for udbygningen skete, og i det omfang foreningen måtte ønske yderligere anlæg må disse placeres hvor dette kan ske lovligt.

Natur- og Miljøklagenævnet stadfæster hermed Naturstyrelsen, Roskildes af 30. maj 2012 hvori der meddeles afslag på dispensation til at bibeholde skure og andre anlæg indenfor strandbeskyttelseslinjen på ejendommen matr. 76cø Kalundborg Markjorder i Kalundborg Kommune.

..."

Af udskrift af forhandlingsprotokollen for Fredningsnævnet for Vestsjælland for den 7. september 2012 fremgår om Fredningsnævnets afgørelse, bl.a:

"...

Det område, fritidsfiskerforeningen bruger, ligger i kort afstand fra roklubben. Ved den skete fjernelse af et skur og en barre samt oprydning, og ved den yderlige oprydning af kasser, baljer, net, garn, bøjer og andre løsdele, som fritidsfiskerforeningen har erklæret sig villig til, vil området ikke længere have præg af at være forbeholdt en lukket kreds.

Udvidelse af de to oprindeligt tilladte skure og lægning af et elkabel kræver dispensation i forhold til fredningsbestemmelsernes § 4 og 6. Udvidelsen af de to skure og lægning af det nedgravede kabel vurderes at være uvæsentlig i forhold til fredningens formål. Udvidelse af skurene og lægning af det nedgravede elkabel vurderes heller ikke at ville være i strid med de i naturbeskyttelseslovens § 50, stk. 2 og stk. 3 nævnte hensyn.

Nævnet kan derfor i medfør af naturbeskyttelseslovens § 50, stk. 1, for en 10 årig periode tillade udvidelse af de to oprindelige skure til arealer på henholdsvis 13,97 m² og 13,25 m²

..."

Parternes synspunkter

Sagsøgeren har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med sit påstandsdokument, hvori er gjort gældende

at Fredningsnævnet har givet dispensation til skurenes etablering og bibeholdelse, jf. afgørelse af 26. september 2012,

idet fredningsnævnet fandt, at der herved ikke skete en forringelse af naturtyper og levesteder for arter eller betydelige forstyrrelser af arter, som området er udpeget for, jf. naturbeskyttelseslovens 50, stk. 2, og

der herved ikke sker en beskadigelse af eller ødelæggelse af yngle- eller rastoområder i det naturlige udbredelsesområde for de dyrearter eller ødelæggelse af plantearter, jf. naturbeskyttelseslovens 50, stk. 3

at fredningsnævnet herved har inddraget de hensyn, der ligger til grund for de i naturbeskyttelsesloven indbyggede hensyn,

at der ved etablering af de af sagsøger opførte skure ikke er foretaget en ændring af tilstanden af strandbredder eller andre arealer, der ligger mellem strandbredden og strandbeskyttelseslinjen, der er i strid med oprindelig tilladelse og ikke i strid med naturbeskyttelseslovens § 15, stk. 1.

at de etablerede skure ikke skæmmer, ikke ødelægger, ikke hindrer hensynet i naturbeskyttelseslovens § 15, stk. 1., idet det bemærkes, at der ved afgørelsen fortsat er tilladelse til bibeholdelse af de oprindeligt opførte skure af mindre skure, hvorfor

at sagsøgte's afgørelse af 14. august 2013 er ugyldig.

Sagsøgte har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med sit påstandsdokument, hvori er anført:

Til støtte for den nedlagte påstand om frifindelse gøres det overordnet gældende, at Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse af 18. marts 2013 (bilag 4) er lovlig og gyldig.

Afgørelsen er ikke truffet på et mangelfuldt eller fejlagtigt grundlag, og den er ikke behæftet med mangler, som medfører, at afgørelsen er ugyldig.

Der er ikke med stævningen fremkommet væsentlige nye oplysninger af betydning for sagen.

Natur- og Miljøklagenævnet har med rette stadfæstet Naturstyrelsens afgørelse af 30. maj 2012 (bilag 2) om afslag på dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 15 (strandbeskyttelseslinjen) til bibeholdelse af de omhandlede skure på henholdsvis Ca. 14 m² og ca. 13 m² beliggende matr. nr. 76cø Kalundborg Markjorder i Kalundborg Kommune.

Naturbeskyttelseslovens § 15, stk. 1, indeholder et generelt forbud mod at foretage ændring i tilstanden af arealer inden for beskyttelseslinjen. Formålet med bestemmelsen er at sikre en friholdelse af arealerne inden for beskyttelseslinjen mod indgreb, der ændrer den nuværende tilstand og anvendelse.

Efter naturbeskyttelseslovens § 65, stk. 1, kan der kun i særlige tilfælde meddeles dispensation fra beskyttelseslinjen.

Af hensyn til de nationale interesser, der er knyttet til kystområderne, dispenseres der kun, når der foreligger en særlig begrundelse herfor, og når dispensationen vil være uden konsekvenser for den fremtidige administration af strandbeskyttelseslinjen. Bestemmelsen administreres i praksis (meget) restriktivt.

Der er ikke grundlag for at tilsidesætte Natur- og Miljøklagenævnets skønsmæssige afvejning af hensynet til sagsøgers interesse i at bibeholde de to skure over for de hensyn, som skal varetages ved administrationen af beskyttelsesreglerne i naturbeskyttelsesloven.

De to skure på sagsøgerens ejendom er ubestridt beliggende inden for strandbeskyttelseslinjen.

Videre må det lægges til grund, at udvidelsen af de to skure fra henholdsvis Ca. 6 m² og 2,25 m² til 14 m² og Ca. 13 m² udgør en tilstandsændring, og at forholdene derfor er omfattet af forbuddet i naturbeskyttelseslovens § 15, stk. 1.

Det gøres gældende, at Natur- og Miljøklagenævnet med rette har skønnet, at der ikke var grundlag for at meddele en lovliggørende dispensation til udvidelsen og dermed bibeholdelsen af de to skure.

Nævnet har således vurderet, at der ikke ville have været meddelt en lovliggørende dispensation i nærværende sag, såfremt der var ansøgt herom, forinden skurene blev udvidet. Desuden har nævnet vurderet, at der i sagen i øvrigt ikke er fremført sådanne særlige forhold, som kan begrunde en efterfølgende lovliggørende dispensation.

Fredningsnævnets afgørelse af 7. september 2012 (bilag 3) kan ikke føre til et andet resultat.

I den forbindelse bemærkes, at et fredningsnævns behandling af en dispensationssag som tillige kræver dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 15 ikke foregriber nævnets efterfølgende behandling af strandbeskyttelsessagen, idet der i afgørelsen om strandbeskyttelseslinjen kan indgå forhold, som ikke skal afvejes i relation til fredningsbestemmelserne.

Den omstændighed, at de omhandlede to skure efter sagsøgers opfattelse ikke skæmmer eller ødelægger området, kan heller ikke føre til et andet resultat.

Rettens begrundelse og afgørelse

Det er ikke af sagsøger godtgjort, at den af Natur- og Miljøklagenævnet truffe

ne afgørelse skulle være behæftet med sådanne retlige mangler, at afgørelsen af denne grund skulle være ugyldig. Sagsøgte har begrundet deres afgørelse, og det er refereret, hvad deres skøn er baseret på.

Sagsøger har erkendt, at de foretagne ændringer af skurene er foretaget uden at der er søgt dispensation, og at de er beliggende indenfor et område, hvor der skulle søges om dispensation efter lov om naturbeskyttelse § 65, stk. 1, jf. § 15, stk.1.

Det følger af loven og dens forarbejder, at der skal anlægges en meget restriktiv fortolkning af bestemmelsen, og dette er fulgt op i den praksis, der foreligger på området.

Retten finder herefter, at sagsøgte har truffet en lovlige afgørelse, og der er ikke anført grundlag for at tilsidesætte det ved afgørelsen udøvede skøn.

Sagsøgtes frifindelsespåstand tages derfor til følge.

Vedrørende sagsomkostninger er det oplyst, at de angivne skure er uden økonomisk værdi. Der har kun været udveksling af stævning, svarskrift og påstandsdokumenter, og hovedforhandlingen har varet 1 time. Sagsøger findes herefter at skulle godtgøre sagsøgte passende udgifter til advokatbistand med 15.000 kr. inkl. moms, da sagsøgte ikke er momsregistreret.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, Natur- og Miljøklagenævnet, frifindes for den af sagsøger, Fiskeriforeningen Mågeøen, nedlagte påstand.

I sagsomkostninger skal sagsøger inden 14 dage betale 15.000 kr. til sagsøgte.

Sagsomkostninger forrentes efter rentelovens § 8a.

Lis Hævdholm

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Holbæk, den 3. december 2014.

Gitte Stadsbjerg, Kontorfuldmægtig